

Primeres passes (II)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

La setmana passada vaig fer públiques les primeres passes en relació amb els possibles abusos sexuals a menors a la diòcesi. Avui, us acabo d'explicar la resta de coses que hem començat a fer. No només ens hem de preocupar de les víctimes del passat, també volem protegir els infants i els adolescents d'avui: aquesta generació fràgil i vulnerable que a causa de tantes deficiències emocionals pot ser, tan fàcilment, víctima i perpetradora d'abusos.

Estem preparant un pla de formació per a tots els agents pastorals. La responsable de la comissió ja s'ha reunit amb els responsables dels catesplais i de les catecolònies davant de la imminència de les seves activitats d'estiu. Començarem amb els sacerdots a la propera reunió trimestral de zona, convocarem a tots els laics després de Pasqua i dedicarem les jornades pastorals de final de curs a oferir formació sobre afectivitat i sexualitat, en vistes a créixer tots en una relacionalitat sana. Apostem per la formació perquè la millor prevenció davant del risc d'abús és que tots els membres actius de la pastoral visquem una afectivitat equilibrada i madura i, si fos el cas, detectem les nostres mancances i demanem ajudar per a treballar-les.

Aquest pla de formació forma part d'un projecte de prevenció i protecció dels menors i adults vulnerables que ha d'incloure, a més, la definició i aprovació: d'un codi de conducta, d'un protocol de prevenció i protecció i d'uns indicadors de detecció. Volem formar tots els agents perquè tots aquests elements de prevenció, protecció i detecció siguin útils. De poc serveix tenir unes grans eines sinó estem preparats i sensibilitzats per a usar-les i fer-ho correctament.

Tenim per davant una tasca que no s'acompleix amb

quatre dies: no volem "complir l'expedient" aprovant uns protocols que, després de publicitzar-los, quedin en un calaix. Hem de fer un treball de sensibilització de tota la comunitat cristiana sobre el greu problema dels abusos i la necessitat d'obrir els ulls i preparar-nos per a actuar desemmascarant i guarint. Serà un procés incòmode perquè ens obligarà a reconèixer que als nostres pobles, viles i ciutats han passat i potser passen coses molt terribles: delictes gravíssims que molt sovint han quedat ocults i han provocat molts sofriments i seqüeles. Però ho hem de fer perquè només obrint els ulls és possible: ajudar les víctimes; desactivar la impunitat que permet als delinqüents continuar abusant; i oferir a uns i altres l'ajuda que necessiten per a guarir-se. L'evangeli és salvació real i concreta per a tothom i només si mirem de cara el problema podrem oferir a les víctimes l'anunci alliberador i als botxins la crida a la conversió, a la reparació i a la guarició. La gràcia de Déu que cura i perdona arriba, ordinàriament, als racons de l'afectivitat quan som capaços de verbalitzar la nostra història ja sigui en el sagrament de la reconciliació, en la direcció espiritual o en una petita comunitat de germans prompte a ajudar-se des de la vulnerabilitat.

Vull que la nostra diòcesi sigui un espai segur, sigui un lloc on el qui pateix abús pugui arribar a revelar el seu sofriment, pugui denunciar i ser acompanyat en un procés de guarició. Vull que les nostres comunitats parroquials estiguin formades per deixebles madurs i sans, capaços de fer reals els gestos de Jesús que abraçava els infants, els imposava les mans i els beneïa (Mt 18, 1-6). Que tant de bo, purificada la nostra memòria, garantida la nostra salut afectivo-sexual, puguem acollir els infants, especialment aquells que han estat abusats.

